

סמל כהן אלי

951570

בן עישה ויחיא

נולד ב- כ"א אדר תש"ז 13.3.1947 במצרים

התגייס לצה"ל בנובמבר 1964

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- ב' סיוון תשכ"ז 10.6.1967

בעת מילוי תפקידו.

כהן, אלי

בן יחיא ועישה. נולד ביום כ"א באדר
תש"ז (13.3.1947) באלכסנדריה של מצרים.
בשנת 1951 עלתה המשפחה לארץ והוא
עמה. אחרי שסיים את לימודיו בבית-הספר
היסודי "בני-ציון" למד בבית-הספר התיכון
המקצועי "אורט" שביפו וגם בבית-הספר
התיכון אשר בקיבוץ פרוד שבגליל העליון.
השתייך לתנועת "הנוער העובד" ועבד
כמכונאי. בנובמבר 1964 גויס לצה"ל ולפני
שגמר את שירות-החובה שלו פרצה מלחמת

ששת הימים אשר בה נפל בקרב שנערך במחנה בניאס ביום החמישי
לקרבותיה, הוא ב' בסיון תשכ"ז (10.6.1967). הוכיח את עצמו כמפקד
מצוין (כסמל מחלקה). הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בעפולה ולאחר-
זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנתניה.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטה-לילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבוק" הפק"ל והתד"ל, שקשינה מדים ודרגות, אפודי-מגן, שש"בש, קסדה ואיך-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממטות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ"אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קציין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושגרה"...

באימונים

חטיבת גולני ערב מלחמת ששת הימים (1966-1967)

בשנת 1966 מונה כמפקד חטיבת גולני יונה אפרת, מי שהיה קצין זוטא בחטיבת גולני בימי תש"ח, וזכה לפקד על החטיבה במלחמת ששת הימים. בתקופתו של יונה אפרת כמח"ט הגיע תהליך בניית העוצמה הצבאית בכלל (מאז מבצע "קדש") וטיפול הדרג המסתער-התקפי בפרט (בתקופתו של יצחק רבין כרמטכ"ל (1964-1967) לשיא חדש. בחירת כוח-אדם מעולה ומירב המאמצים והמשאבים הושקעו בבניית הכוח ההתקפי המשוריין הנייד, כלומר: מערך גייסות השריון, המערך המוצנח, מערך חיל-הרגלים (בכלל זה חטיבת גולני וגדודי הנח"ל) ומערך הארטילריה וההנדסה. כוח הטנקים של צה"ל התעצם פי ארבעה מאז מבצע "קדש" וכלל 1100 טנקים (בתוכם 175 טנקי "שרמן" מ-51 משופרים). מרגמות 81 מ"מ ו-120 מ"מ הותקנו על זחל"מים, ומרגמת 160 מ"מ הורכבה על שלדת שרמן.

גולני כחטיבת חי"ר הפכה לכוח התקפי מגוייד (על זחל"מים) עם גדוד מרגמות כבדות (מכמ"ת) כחלק מסד"כ החטיבה. לקראתונה בוצעו בשנים 1964-1967 תרגילים ותמרונים ברמה אוגדתית ("תרגיל דיביוני"), והושם דגש על לחימת יום ולילה ביעדים מבוצרים, שנבנו בשיטה הסובייטית.

משימות החטיבה במלחמת ששת הימים (יוני 1967)

במלחמת ששת הימים נועדה חטיבת גולני, חטיבה מס' 1, כחטיבת חי"ר סדירה מאומנת וניידת, לפעול במסגרת מאמץ ההבקעה העיקרי של פיקוד צפון, לפרוץ בעקבות חטיבה 8 בצפון רמת-הגולן ולכבוש בהתקפה דו-גדודית את כל המוצבים הסוריים ממערב למתחם זעורה: תל-פאח'ר ובורג' צפיל הסמוכים ל"דרך הנפט" ושולטים באש ובתצפית על "דרך הפטרולים" הסורית והמוצבים שלאורכה: בחר'ית, תל-עזזיאת וח'ירבת א-סנדה. לצורך ביצוע משימת ההבקעה בשטח הררי תלול וקשה לתנועה מול מוצבים סוריים חזקים הבנויים כ"יעדים מבוצרים" קיפודיים, מוגנים בתעלות-קשר היקפיות, גידור ומיקוש, תוגברה חטיבת גולני בזחל"מים נוספים ובשתי פלוגות טנקים מדגם שרמן מ-51 משופר מגדוד סא"ל אמנון מחטיבה 37. ברזמנית נשלח גדוד "אריות הגולן", גדוד ביה"ס למ"כים של החטיבה בפיקוד סא"ל משה יוסף, לתגבר את החטיבה הממוכנת בפיקודו של אל"מ אורי רום ולסייע לה במשימתה: כיבוש שכם בירת השומרון.

גדוד המכמ"ת (גדוד מרגמות כבדות) בפיקודו של אלי עשת נשאר ת"פ החטיבה בשטח הכינוס שלה בצפון עמק החולה.

גדוד "הבוקעים הראשון"

בקרב על תל-עזזיאת (9 ביוני 1967)

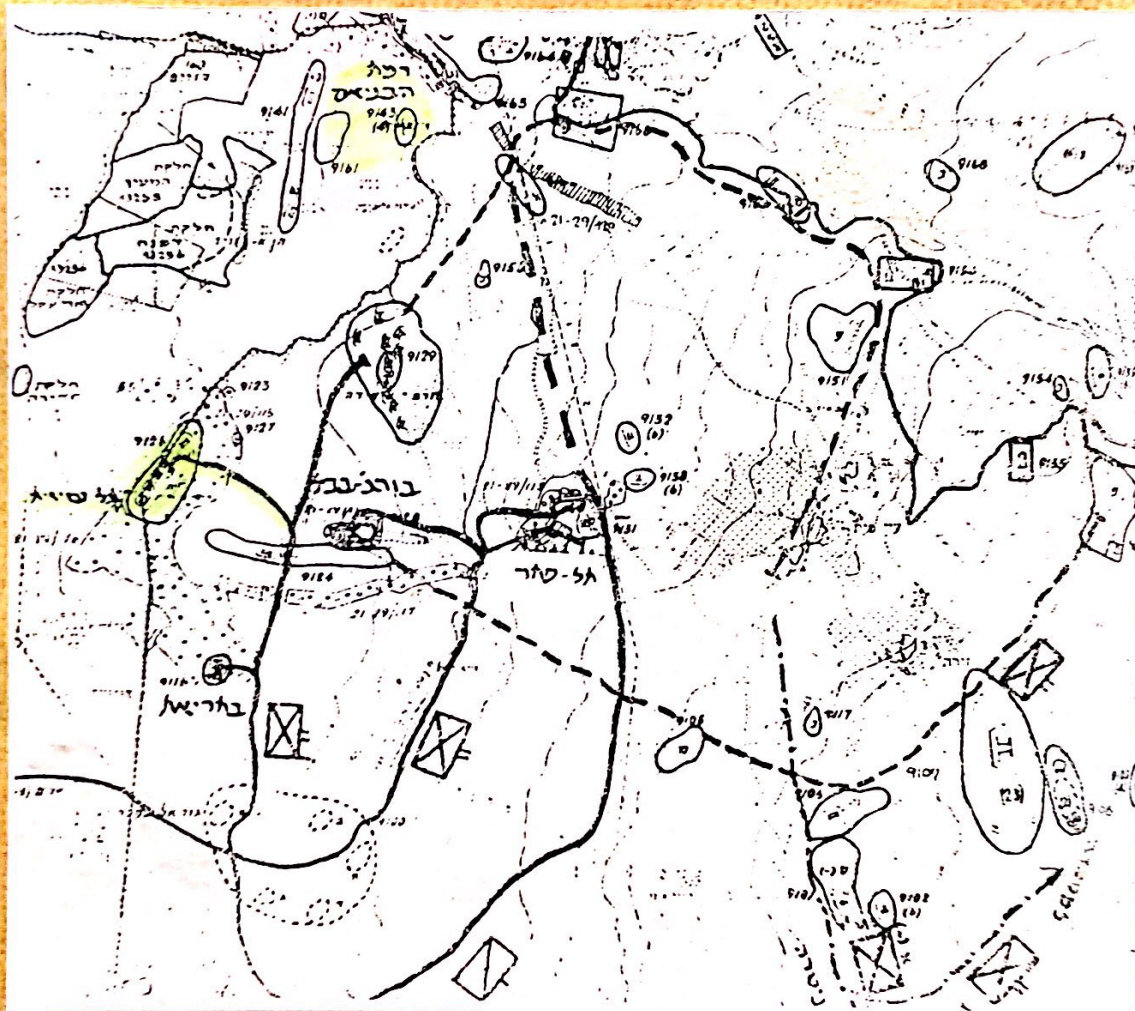
מוצב תל-עזזיאת, על גבול ה"קו הירוק", מצפון לקיבוץ כפר-סאלד, שכונה במשך שנים על-ידי תושבי עמק החולה "המפלצת", היה מוצב על-פלוגתי מבוצר ביותר, מגודר וממוקש, באורך של 1200 מ', משובץ בונקרים, מצדיות ("פיל-בוקס"), תעלות-קשר עמוקות עם חיפוי-ראש ותעלות היקפיות. החזיקה בו פלוגת חי"ר סורית מתוגברת עם נק"ל, מכוונות-ירייה ומקלעים, נשק נ"ט וטנק "פנצר" מחופר בעמדת תובה. מאחר שגדוד "ברק" ניהל קרב איטי, קשה, משובש ועקוב מדם על תל-פאח'ר, הופעל גדוד "הבוקעים הראשון" בשעה 15.55, ופלוגה ג' שלו השתלטה ללא קרב על הכפר בחריית. בשעה 16.20 עבר המג"ד סא"ל בני ענבר עם פלוגה ב' על 7 וחל"מים בחיפוי 3 טנקים על "דרך הפטרולים" צפונה ועלה על מוצב תל-עזזיאת מעורפו. הפעם קצר המג"ד את פירות התדריכים המפורטים והאימתים הממושכים בחוליות, בכיתות ובמחלקות, והקרב התנהל כמו "תרגיל על מודל" ובשעה 17.05 הושלם כיבוש המוצב. לגדוד "הבוקעים הראשון" היה חלל אחד ו-7 פצועים, ואילו אבידות הסורים היו 50 הרוגים ו-22 שבויים. פלוגה ג' שבאה מבחריית בסיוע שני טנקים מתל-עזזיאת המשיכה צפונה וכבשה בשעה 16.45 גם את מוצב ח'ירבת א-סודה.

קבוצת פקודות לפני העליה לקרב

מפת הקרב שבה נלחם ונפל סמל אלי כהן ז"ל

גליון לוחם

חטיבת גולני

ל ר ח נ י "ג ר ל נ י"

שני חוגי הקרבות, אני בזה ומחזורי להרף העיניים, כל יומי חלפה המולדת, הדבקות והעקביות, המידות והשמות-הלוואות, כל הנויב המערכה הכבדה.

מיומנות רבות וקטנות נחלצו על חטיבתנו ונחם עמדתה הכילן, כל מוקדנינו וויילינו עשו את כל הנדרש מהם ולמקלות מזה.

בקרבנות קדוה וקאריט הקטן לוחמינו את מרכיו המבוצרים כל ונויב הסורי, אשר במיד נצחו רבות חייסו של בעמדות יי. ובי הגליל העליון ואין נועדו למח קרן קחיזה להסווערות הנויב על מדינת ישראל, במבט להחמיצה. ביאורי וול - שוד, וול - עזיזאן, נודג' גביל, מונות ובבילא ודומיהם, תואחו ונכמסו בידי לוחמינו, בקרבות - נבקה סמואריה, ומעמית כנוחת בתולדות מלחמות העולם.

לא עמדו לו ללויב הסורי יחידותיו הסוועגרפיות, והיוד הזר המזוכלל נוכחן לו ביד רתבה, ביאוריו החזקים והספוריט היטב, אשר הוכנו במיד נצחו רבות על מנו להכחידנו. בכוחנו כי - רב גברנו עליהם. שכן יחיד עם יחידות אחדות של צה"ל סלחמו עמנו על כבוש רמז הגולן.

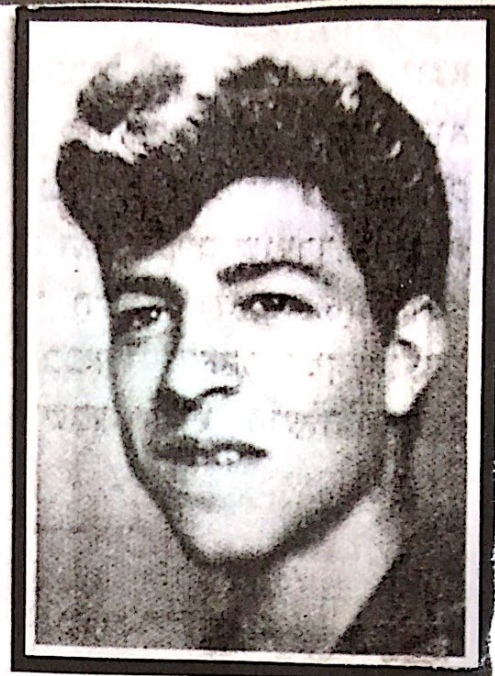
יחד עם גורל הנצחון נזכור את חללי הנויבה אשר לחמו כאריות במערכה נגד הצבא הירדני ב-1968 ונגד הצבא הסורי, ב-1973 הגולן.

בביקורו בחטיבה לאחר חוג המערכה ציין זאת הרמטכ"ל בזאת: - "חטיבת גולני נילח חלק נכבד בקרבות והכריעו את גורל העלומה. הקרבות נצילה החטיבה היו מהקטנים ביותר שניחל וויל רגלים במערכה זו, בכל החזיתות והיא ניצחה בהם כמאמות, לעי מיטב המטות של "גולני". רק כחור רואיו מקרוב את הביצורים והכונקרים של האויב, אשר להבין איזו מסימה קלה הוסלה על "גולני". כל מה שאפינו מכו התאמת במלואו וכל הכבוד".

מ פ ס ד ה ח נ י

תל עזזיאת מסדר ניצחון

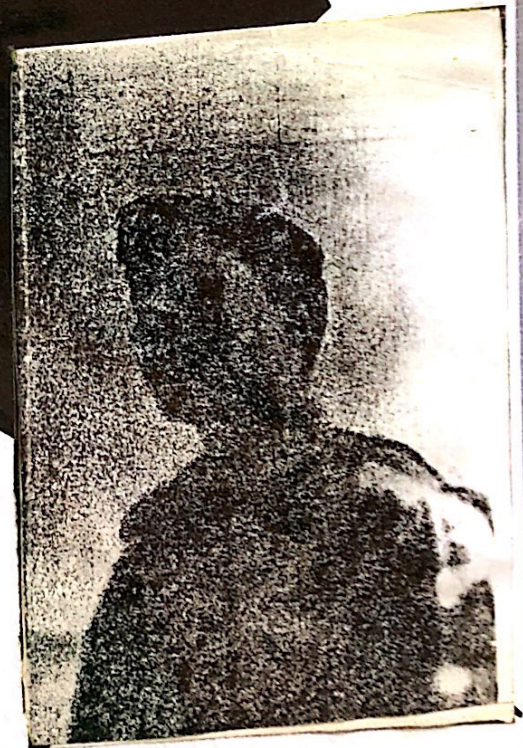
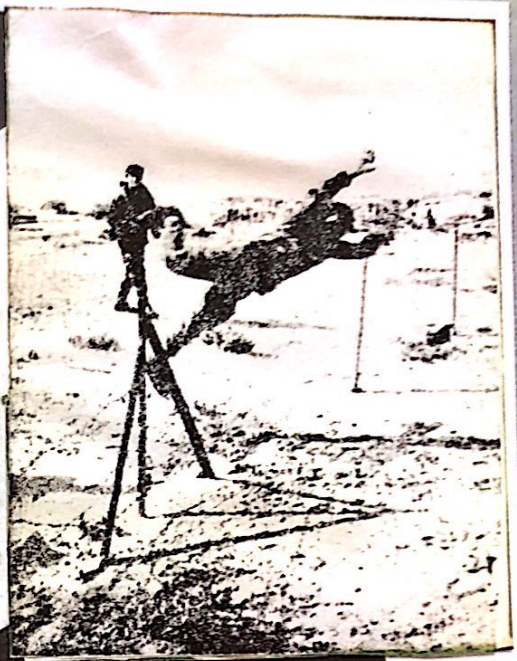

ת.נ.צ.ב.ה.
כהן אלי
1947-1967

אם יש חיבה בעולם
הרי שכולה שלך...
אם יש תקווה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקווה...

תמונות
בעת
שירותו
הצבאי

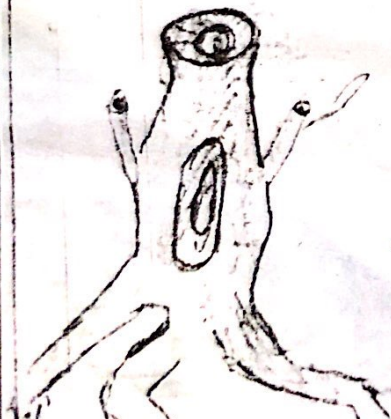
מתוך מכתב האחרון

לדוד ביקורים - שלום רב!

כנראה המעלה הכי טוב וההחלטה טובה.
אמנם משה האור חל על רב טוב אבל
מתעבדים על רב.

מכ שלום אלון (אחין העשירי בצבא, מיל)
הוא בקר כבר בבית?

אין המעלה הבירה, האם רב בסדר?
שלום ורחמים בקרוב
אולי.

תאריך 1927

תקופת מלחמה שלל הימים.

כמה **מבקר** רוביקה

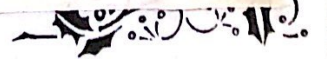
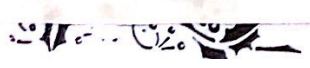
הנה- נצציאת שלמה לבנה אכורה חחל.
 עילת סגרה כמה של אדם
 ומבוא כפרים גלולים בהרים כמו של אדם ומבוא - תל נצציאת
 דמיון מתגברות ביולות הקרים כמו מן מילוא. הסווא
 צורחים גלרים במל עצציאת
 המבוצץ מוקל בדרכי העפר חחל
 חחל האור הנקיקים הקיץ עבר כמו אדם ומבוא על קויה
 הנה- נצציאת ואל מרמלה כמו אדם ומבוא
 שקל כהר סכר כהר הנגלם כמו מן מילוא הרוח
 היתק לונה והגדוד אז איפס על סלעים תלע שלל
 האור הנקיקים היתק עילה תהום
 אז קוראת דממה
 אז: דממה פלעים לוקקים בין עול. אדמה
 קדומת ילד בדמה אזי אמה בדמה דממה בדמה
 נמק קומה סמל חייכני

כחן דמיון ^{דמיון} בכו בדממה ^{דמיון}

בדמה **גל נפל עכרוננו** לבנה

בדמך בין גולים נוצצים אה גלני

מבוא

מכתב

רוביקה

הדבר

של אנשים

היה של שמה אשור

מלי

אבל קשה לשלוח את

הן כפר בועד על יבולת ונולק לפת"ם מצי

חייכן. נמק קומה גלי כהן שנפל **ג' כרמל**

שרף בסמלאלת תל עזכיא ורה אש ממקדעו

עצ שנפל גלי **פגז** עזכיא את גולת תככור

בבוע 51 גולת כל חייל כמו בשבן שגור של אולת

יום קרה על ולכח מפרק את תריסר פוחמו שחר

את נפלט על כבוע מאצב כי היום הוא חייק ענפול

על תלכח את תל עזכיא את בזרק עלא דרך

הין גולים נוצצים של בזלתי

עיינים צעקט אל בלרשים בשאמם אז ידם

מיפו זו שאת יפה מסכה בזמ

תמיד ימתינן זחיל זלה עפור ברח ימתינן זלה של

בולתו שגור הוא גולתו שגור שגור שגור

בת עזכיא את אש נלמו פגז בת עזכיא

בכו חברה הם הכו הם סרקו בחורבה עצ ש

זרמיה ובמלח קיבן פער

תס

עית - עזכיא

את גולתו תככור

פיהל

דבורה בארץ

אם תספד לילך - נצא לארץ הברק לא צריך בין גושים
נאצים של הבלות כאן שמונה מנחים עזרו
נשאו שולחם חתם אל מפלסים להם דרך גילה
כאן עקבנו הברק דלה. דלה. הברק כאן הופעל
באל גינהום מחילה מעלנו. חומה של האון אם
חבאה את תל-עצמאית ברומה הרמה אם הוא עצה
מיצאת אתי על שדר מקלים חיי אב באופו הוא חום
קרא לנבואי מעליו התנה קרה עץ אליו
לופה כל עמדה ואוצה אלק פנסו את גונו מנכס
בדור אלקי כל חיל כלל דלילי.
נאמק קומה סלם האלון ככרונן להרבה
כי בלבנה שאת של אלמ יום של קרה. דאבי
חזבים לא ולכח מפקד את מריסר לאחמם
שחברו את נפלים עץ פיבול המוצה לא תל
את תל-עצמאית הברק אלו דרך בין גושים
נאצים של הבלות את

חולני

תשובה

עצמותיהם וכל אלהי נחמנו
היפוך המורכב

על נשמה בקרב אלהי צלוק...

אכן, האלהים נחתנים בדל

המחזרים במחוק מקריבום אלך חוקר אלהים

מבט, אחר מחזרים

על מצבם הלא נחמנו!

תמיצ' הכנאות, שקט ארמון אל הכליים

ופיצ' קאמק אחרים, אכן אלהי אחרים

בכוח אחר אלהי, אל קו ראש

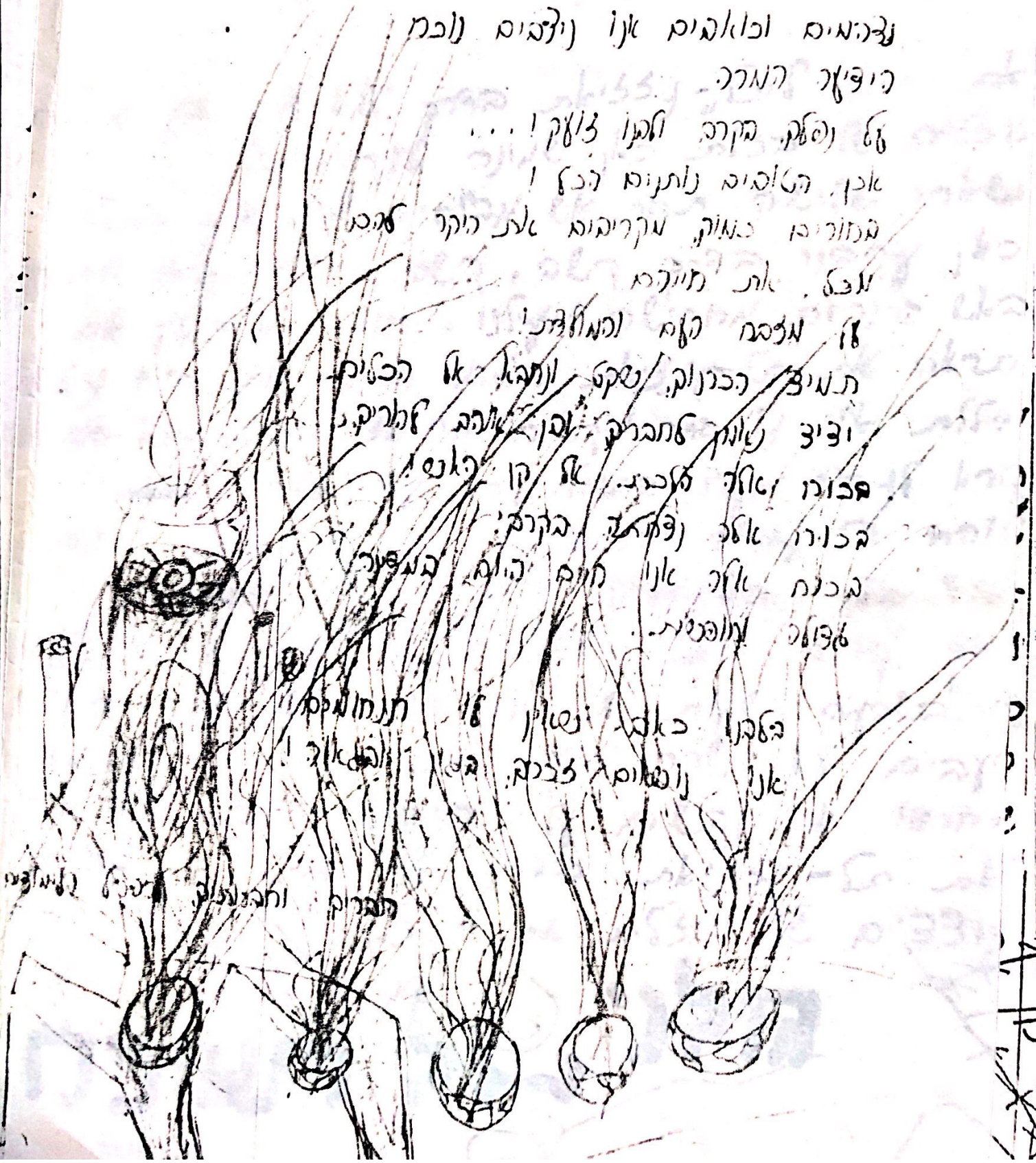
בכוח אלהי נחמנו, בקרב

בכוח אחר אלהי חיים, במעשה

אחרים אחרים

הכלכלה בארץ נשואין

אנחנו נאמרים צדקה

אין גאנץ אונזערע חתונות וועט זיין
אונז מען האט ב' הקדש האט
האט האט אונזערע, אונזערע האט אונזערע
אין אונזערע אונזערע.

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע
אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

אונזערע אונזערע אונזערע אונזערע

המשקף לב מ 3.

נשיא - האו"ם ממך אפוא וממך.
הוא על כע מהמך שפצול וואו
כבו אלא גר ההמשק.

נחמו בן השלם הנקם, צבא!
סמך אזי (פ) אכז מתבדל.

היזר (פ) איזין, צל העצמך חנף על ראש המכין, ו.

ואש פידר מתוכנו המל עלר שורה "התעלה".
צמחיה התפגש מכולת הקצה המל צולות מענינו.
בהננו את המה אה, סמך וואו נכח המבנים בלגיה
הינם עיינו על מנת צולות אה תיזבמין.

כזכר אלי כהן
החייך שנפד בדמך האורות

אזמנה בזאת שחור
חורבן חרובים אלקים
נאבים תלמים כולמים
תמתיים.

אש מוכר הוא אש אלוני
עקמה ראין בבזלת נלחם
שאל קצונה אבר רכסים ונלחם
אז השאיר.

אלהך צרכים מהיו בזור
קאסר חיוור כנענא אבר
זחל פלצ שאלט בלצ צלק רב
כז נחל אש אלתער
אין כאבה מאל ואשני
בזה נעמד אבר וש אה פלמ קצה
אמורה שאלנים סול נחש אלי אצה

אלתם נהים חיו שח אלק
זי סבאנו וחורן פלצונא. לחנק אש.
רה אנו נחש צעיה.
האצרה אבר אשאלמים!

מאלי כהן:

אני אלעזר מרת נחל קצור
 שיריאל אלעזר אלקה
 וברוך אלעזר בן צבי אינינו
 בם אלעזר ז' האצת - "מרת" ...
 הכנתו: לא רציתי אלאמין אלהם
 אלה אלעזר בכ עבר אלקה אלקמים
 ואלעזר ששם כם הלבנים
 מאלעזר ז' אלקים האם -
 שם אלעזר הלבן

אלעזרים קוללה האכתי
 אלעזרים קוללה חופשתי
 כזי אלקה אל צעקתי אזי
 אלעזרים קוללה חופשתי
 שאלתי אלקה אלקה
 אלקה אלקה לא האצתי אלקה
 מי ואלך אלקה אלקה
 חזר כשם אלעזר אלקה ואלעזר
 אלעזרים קוללה חופשתי
 אלקה אלקה לא חופשתי
 מאלעזר קצור ואלעזר

הקרבנות ברומה האלו/ט

אחיי הנאמנים מפקדים (מיליון)
אחיי הנאמנים (נאמנים) מנצחים
לכן הקרב.

ואף כי טכני השאמנו את הנצחון
נשאנו על כתרנו את הנצחון
המשגל ונמאנו לקולות הצלילים.
הכלות קצין אשר נפול העליון.

הכלות חבירו הפדליות אשר על
לעקו הכלות כל אשר אשר מיליון
את מפקדיו צד מלח העליון.

צבאם של סלבים הלב קשור
הכלות האחרות.

מיליון גאונים

הבה הוא עומד שם על החומה
עומד ומקשיב לקול היריות
עומד הוא מעל החומה
רועד מקור ומסתכל
הבה כבר שקעה לה החמה
אור הירח במילואו
שוטף חומות ושערים
ואבי עוד עומד על החומה.

ליבו יפעם בשעת הזריחה
בפשו תזחל מול גן בפריחה
מול פרח קטן בשדה המטרוח
ודמעה מעיביר ירטיב התוחח
על הטבק הוא הסתער
מול גבולות וגדר
כל אויב וראש הר
כל משלט מבוצר
אז ותקיף
וגב ישקע על הטבע.

עוד כשהיית קטן
ורכות בשבים
כבר אז שיחקת בגינה
עם הבנים של השכונה
עת הילדות בעלמה
וחלפה לאמה

זמן הילדות עבר
ובא התור לשרות
עלות בהרים להקים האחזות
בתקוה ובלב ברגש
וכי... ככה חולפות לכם השנים
ואתה כבר איביו
לא עם השכונה ולא עם הילדות שבעלמה.

גלגל

כהן

הדבר

גלגל

היה בחור מושק מלא ופה אק
לדעת יספי לבן תכונות כפאיות

גלגל

היה חיבב על כל אחד ואחד אן
זכר אפיו קם אחר שחבר איתו לו שרד לו מלבו
יתור חצר נאמן כחביו יצאנו שלפני קסמק קלא ימא

גלגל

הן מנסה אפילו קבד חתך במכונתו החוזרת
לאנאובים דבר אפילו דמבאר הים נחבם קבד אחר
אן הן ציון ומאן אחר צחק לו חל מורד אבן נאלץ אחר
אפילו אחר חפזם אן לא פחד
אשר אן לבד אחר חפזם אן ציבור בן באר

ק מה סיס אוראנו אכזר שלקח אן
למה שלא אלה מן אלה חנה

גלגל

כהן

לא כפי

הדבר

הצד

מספר הצד

הוא צד על חלק גדול יותר.

הוא צד על חלק גדול יותר של חלק זה.

הצד

הוא צד על חלק גדול יותר של חלק זה.

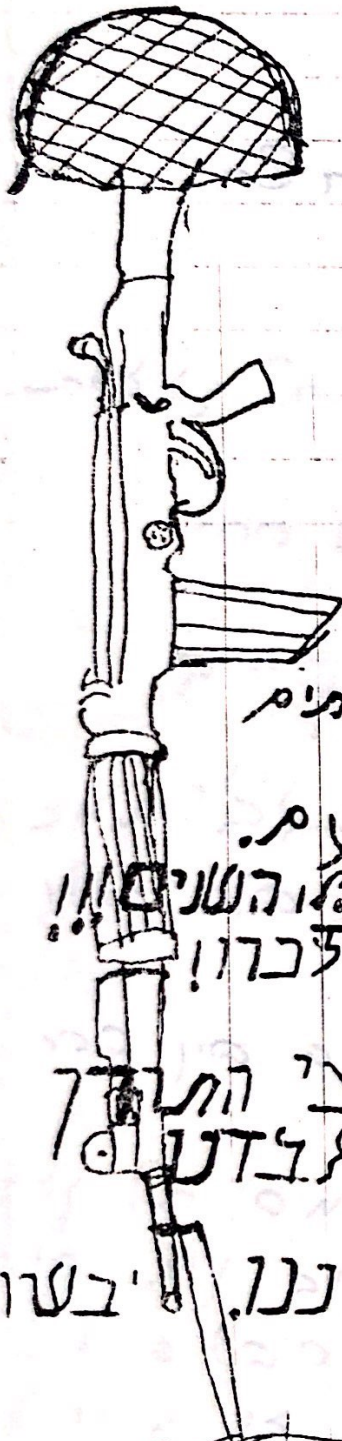
הוא צד על חלק גדול יותר של חלק זה.

הוא צד על חלק גדול יותר של חלק זה.

אל... כהן

אחי אהבה גנהרל

לכה בדי חייך נפלא
ימור צדק אלה

כגר דך ול הור
הן צדק ופזם כ
נחז כל עיק עמי ומורח

ההד נאמע נפוצ הרעם
אל הקרה אלו בני החיל
במכה! בהבה פלז המורה
ש היצק קרבו המנים
שפור ונחת נעו להדר המז
הבונדאר הנימו בחיוך על המנים
ובאב חם המבאן השנים
מי ימן ויפץ זמ הפעם
אך... בנפוצ הפלז נפז השנים!!
הכו! עאן! ומכה ניצחת. לכו!

וכשר הורג הדגל אחצי המדק
עומדים מוכים היינו באבדנו

חונקום דמעות גדוננו. יבשו אפמ
אינם עוד

עוד

איתנו

נרמ
כל"ל יצחק
אייב כס

שני

גבורי

הדלל

שכאן לא ידעו שוב

אם לשחוק או לצעוק,

רק השחיקות צועקות מעצמן

הם ישנם בליבם של כולם

הם ישנם ויהיו לעולם

בחיות הנפלא,

בצרורות המקלע

בשחיקה ובבכי החם.

שום זיכרון לא יסלח

שום שיכחה לא תמחוק

שום אהבה לא תגליד עם הזמן.